

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ Σελ. 10
ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ Σελ. 12
ΕΤΗΣΙΑ Σελ. 10
ΕΤΗΣΙΑ Σελ. 12
ΕΤΗΣΙΑ Σελ. 12
Τιμή έκαστου φύλλου γράσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκκου Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ 6

ΑΡΙΘ. 467

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου),

τῇ 13ῃ Μαρτίου 1915.

ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΙΣ

ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

— Η' ποικίλη κρίσις καὶ πολιτικὴ ὀριμότης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Τὸ ἐξ Ἑλλάδος ταχυδρομικὸν τῆς π. ἐβδομάδος μετέδωκεν ἡμῖν πληροφορίας περὶ τῆς νέας καταστάσεως μετὰ τὴν ὑπογραφὴν μεταβολῆς, καθ' ἣν ὁ Βενιζέλος Ἑλληνικὸς λαὸς ἵππευε κατέδειξε τὴν πολιτικὴν ὀριμότητά του καὶ τὴν ὀξείαν καὶ διανυγὴ κρίσιν του.

Ἄμ' ὡς παρήγγειλε ὁ πρῶτος ἄριστος ἀπὸ τῆς ἀποστολικῆς συγκροτήσεως Βασιλεὺς καὶ Βενιζέλος, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἐβρόδυνε νὰ προσανατολισθῇ, ὡς μαχητικὴ δελὸν μετὰ βίαιαν ἡλεκτρικὴν ἐκκένωσιν.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος πρὸ τῆς αἰωνιδίας ὑπογραφικῆς κρίσεως περιέστη εἰς ἡν θέσιν ἄλλοις καὶ ὁ γερμανικὸς λαὸς, διὰ τὴν Γουλιέλμος Β' ἀπεμύκρυνε τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τὸν δημοφιλῆ τῆς Γερμανικῆς Ἀυτοκρατορίας τὸν κλεινοτάτον Βίσμαρκ μετ' ὧν τῶν φιλοφρονήσεων καὶ τῶν ὀφειλομένων πρὸς αὐτὸν τιμῶν.

Ἡ κοινὴ γνώμη καὶ ὁ τύπος ἐν Ἑλλάδι μετὰ τῆς καὶ σεβασμοῦ διεχειρέσαν τὸν κ. Βενιζέλον καὶ καὶ μετὰ τῶν συναδέλφων του τὸ ὑπογραφικὸν ἐδάφει καὶ συνετάχθησαν μετὰ τοῦ ἀνωτάτου καὶ ἰσοβίου ἀρχόντος, τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου μετὰ τῆς ὑπερφυῆς εἰς αὐτὸν ἀφοσιώσεως καὶ μετὰ τῆς πεποιθήσεως οὗ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δύναται νὰ παρασχη εἰς αὐτὸν ἡγετὸς συμβούλου οὐδὲν ὀστρονύχας τοῦ κ. Βενιζέλου. Πράγματι δὲ ἡ νέα Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν κ. Γουναρὶν οὐ μόνον δὲν ὑστερεῖ ἀλλὰ καὶ ἐν πολλοῖς ὑπερέχει τῆς τῆς ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον, συγκροτημένη ἐν τῶν ἀριστῶν τῆς πολιτικῆς παλαίστρας, ὡν τινες καὶ λόγῳ μορφώσεως, καὶ λόγῳ δράσεως καὶ ἐμπειρίας πατριωτικῆς ἀταραξίας, οὗς ἐμπνέουσι βαθυτάτην εἰς τὸ ἔθνος ἐμπιστοσύνην.

— Ἀντιφάσεις τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ὁ κ. Βενιζέλος δυστυχῶς δὲν ἐτήρησεν ὅλην τὴν νυχθαιμῶν καὶ ἡμέραν ὅγ' ἡς εἶδε νὰ κατέχεται ἀποχωρῶν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος, ἣν παρέδωκε διπλασίαν καὶ περιλαμπρὴν, οὐδὲ μὴν ἔχων νὰ φοβηθῇ μείωσιν τῆς κληθείσης δόξης του, ὡς μεγάλου πολιτικοῦ καὶ ὑπερῶν κυβερνητικῆς νέας Ἑλλάδος, καὶ ἐξεστράπη εἰς δηλώσεις ὡν τὴν ἀκριβείαν πολλὴ ἐδιοτάσαμεν νὰ πιστεύ-

ομεν, ὅτε τὸ πρῶτον μετεδωθήσαν αὐτῷ διὰ τοῦ τηλεγράφου.

Ἐπιμόνως διερωτώμενος παρὰ τῶν φίλων του περὶ τῆς στάσεως ἣν θὰ ἐτήρει πρὸς τὴν νέαν Κυβέρνησιν ἐπεὶ δὲ κ. Βενιζέλος ἐν τέλει:

« Ἀετομερὲς δὲν δύναμαι νὰ ἀναικονώσω. Λέγω μόνον τοῦτο, ὅτι ἡ ἐπελθούσα ἐθνικὴ ζήτησις εἶνε ἀνεπαρόμοιος, δὲν δύναται δ' αὕτη νὰ ὁρακτοῦται ὡς αὐτὴ καὶ ἄν αὐτοῖν, μετανοοῦντες τοῦ Βασιλέως, κληθῶ νὰ ἀναλάβω τὴν ἀρχὴν. Ὁ ἄλλος δὲ μόνον ὁ Θεὸς νὰ μάς βοηθήσῃ νὰ κρατήσωμεν τὰ κεκτημένα, διότι δὲν ὀφείλομαι ἀποκρούσαι καὶ τὰ τῶν ἡμετέρων, ἀποκρούσαι.»

Αἱ δηλώσεις αὗται ἀποτελοῦσι βαρύναντα καταγγέλλοντα τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ, ὅστις διαφωνήσας πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ἐστὶν ὅτι τὴν Ἑλλάδα νέας ἐπεκτασεως ἐπὶ τῆς προσηκουσῆς κληρονομίας αὐτῆς καὶ νέας δόξης καὶ λαμπρότητος, καὶ ἐπὶ τοῖς περικύκλοις εἰς μέγιστον κίνδυνον καὶ αὐτὰ τὰ κτηθέντα διὰ πλείστον αἱματός καὶ μεγίστου θυσιῶν κατὰ τοὺς δύο ἐνδόξους πολέμους οὓς διεξήγαγεν ὡς Στρατάρχης αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς ἐπιδεικνύμενος μεγάλης καὶ ἐκκλησιαστικῆς στρατηγικῆς ἀρετῆς.

Ἄν δικαιώματα ν' ἀποδοθῶμεν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον πρὸς τὸν ὅσον δημαγωγικὴν, διότι, ὅσον ἤδη ἐξήρθη ὁδὸς κατὰ τὴν τετραετή διακυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν εἶχε νὰ ἀπολέσῃ ἀποστεινόμενος τὸ προϋπογραφικὸν ἀξίωμα, ἀλλ' οὔτε εἶνε πιστευτὸς τοιαῦτα διαβεβαιῶν, διότι καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον Αὐτοῦ καὶ οἱ ἄλλοι πολιτικοὶ ἄνδρες οἱ διαφωνήσαντες πρὸς αὐτὸν ἐν πλήρει ἐπιγνώσει πάντων τῶν ἀποκρύφων λεπτομερῶν πληροφοριῶν περὶ τῆς θέσεως καὶ τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος ὡς πρὸς τὴν Τριπλὴν Συνθήκην καὶ τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον, ἠδὲν ἔχον νὰ μολογῶσι γνῶμας ἐξίσου ἡμέτερας καὶ ὁρθῆς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος, ὅσοι αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν ἀντιθέμεναι πρὸς τὰς τοῦ κ. Βενιζέλου νὰ μὴ διακινδυνεύουσι τὰ κτηθέντα ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα νὰ προσυλλάτῃται ἀπὸ πειθαρχίας κινδύνῳ, εἰς οὗς θὰ ἐξέσταν ἡ ἐσπευσμένη καὶ ταχέως

ποικίλη πολιτεία τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐξωθούσης τὴν Ἑλλάδα εἰς νέον πόλεμον οὐκ ὀνύχας καὶ τὸ ἔκτατον ἐκείνου καὶ ἡ ἐκδοσις ἀβεβαία, ἐνῷ ἄλλα κράτη μεγάλα καὶ θεικὰ ἔχοντα συμφέροντα, ὅπως ἐξέλθωσι τῆς οὐδετερότητος, παραμένουσιν ἐν αὐτῇ καὶ καιροφυλακτοῦσιν.

Ἐπὶ πλέον ὁ κ. Βενιζέλος πρὸς φίλους του προέβη καὶ εἰς τοιαύτους ὑπαντιγμούς:

« Τὸν βίον τῆς μελλούσης ἑαυτοδυνάστεως, εἶπε πρὸς κύκλον φίλων του, θεωρῶ ὁρακτότατον, διότι ὅταν ὁ πόλεμος λήξῃ συντόμως, ὡς πιστεύω, καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ὁποίας ἀντιμέτωποι, καὶ συνῆσιν αὐτοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ εἶνε ὁλοκληρῆ. Ὅτι εἶνε ἐπικυλοῦσιν καὶ τότε τῆς ἀπογνώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ λήξις τῆς Βουλῆς ἐκείνης.

Ἐνῷ οὖν τοιαῦτα καὶ δεῖν καὶ ἀνεπαρόμοια προσηκουσῆσαι ἐπακόλουθα τῆς διαφωνίας τοῦ Βασιλέως πρὸς αὐτὸν, πρὸ αὐτοῦ σχηματισμοῦ τῆς νέας Κυβερνήσεως, μετ' αὐτὸν ὅμως, καθ' ἣν λέγει ὅτι πληροφορίας ἐκ πηγῶν διπλωματικῶν, ἡ νῆα ἑαυτοδυνάστεως ὅτι εἶνε ἐπικυλοῦσιν καὶ νὰ συμμετάσχη πικρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Συνενοήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τῆς ἑαυτοδυνάστεως. Τότε, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Βενιζέλος, καθ' ἣν ἐγκρίτως ἐδήλωσε, δὲν εἶνε διατεθειμένος νὰ ἀναλάβῃ καὶ πάλιν τὴν κυβερνήσιν, διότι εἶχε καὶ ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἡ εὐκαίριος παρὰ τὸν δι' αὐτὸν. Ἡ ἑαυτοδυνάστεως ὅμως τοῦ κ. Βενιζέλου δὲν εἰσέπεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας καὶ δύναται νὰ ἀναλυσθῇ ἡ νῆα πολιτικὴν ἐξερχόμενη τυχῶς τῆς οὐδετερότητος, καὶ συγκυλοῦσιν τὴν Βουλὴν, ἡν ἐκθέσῃ τὰ πράγματα πρὸς αὐτὴν, ἐφόσον ἐπιτρέπεται τοῦτο.

Αἱ ἀντιφάσεις αὗται φαίνονται ἐν τῷ παρόντι ἀντιγραφόμεναι, καὶ ἀκατανόητα ἐφόσον παραμένουσιν ἀπόκρυφα διπλωματικὰ ἀπόρητα ὁποιοῦτο ὅμως ἐμφανίζονται οἱ ἀπαιτηθέντες κίνδυνοι κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἀπεχόμενης τοῦ πολέμου σήμερον, δὲν εἶνε ἡμεῖς καὶ ἀναπόφευκτοι.

— Ἡ νῆα ἑαυτοδυνάστεως καὶ ὁ Βασιλεὺς.

Ἡ νέα Κυβέρνησις ἐν τοῖς τοῖς δὲν

φαίνεται οὐδὲν νὰ παρουσιάσῃ ἄνθρωπον τῆς παλαιᾶς Βουλῆς, ἀλλὰ μερικὰ περὶ τῶν προεκλογικῶν μέτρων πρὸς ἐνέργειαν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀνὰ τὴν παλαιάν καὶ τὴν νέαν Ἑλλάδα, προτίθεται δὲ καὶ εἰς νέας δηλώσεις νὰ προβῇ πρὸς ἀναίρεσιν ἐπιμόνων καὶ ἐνδεῶν ἀναρριβῶν δὲ διὰ ἀδόξων περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς αὐτῆς.

Τὴν πόλεμον θέλει καὶ ὁ Βασιλεὺς εἰς τοὺς πρώτους, καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον Του καὶ οἱ νέοι Σύμβουλοι Του καὶ τὸ ἔθνος ὅλον, μετὰ τῆς Τριπλῆς Συνενοήσεως, καθόσον διακινδυνεύονται ἐν Ἀνατολῇ μέγιστα καὶ ὅμοια «συνφύροισι» ἐθνικὰ, θὰ ἀποδοθῇ ὅμως εἰς τὸν τὸν Ἑλλὰς ἐπὶ κεφαλῇς ἔχοντα τὸν νικηφόρον Στρατηγὴν Βασιλέα τῆς, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν δικαίων ἀνταλλάγματα καὶ θὰ λάβῃ ἔργον οὐκ ὀνύχας καὶ ἀντικειμένους περὶ τῆς ἀσφαλείας αὐτῆς κατὰ πάσης ἐπιβολῆς παρ' ἐνδερευνήτων ἐχθρῶν.

Ἡ ἐξέλιξις τῶν πολεμικῶν γεγονότων εἰς τὰ δύο ἐν Ἑρμούλῃ μέτωπα καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ συνηγοροῦσι περικύκλους ὑπὲρ τῆς περισσευμένης καὶ ἐπιφυλακτικῆς πολιτικῆς τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν Συμβούλων Αὐτοῦ.

ΑΤΥΧΗΜΑ Εἰς τὸν ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΝ ΣΤΟΛΟΝ

Ὁ καταπονητὸς τριῶν ὁρῶν μεγάλων θαυμαστικῶν τοῦ Ἀγγλογαλλικοῦ Στόλου ὑπὸ ὑποβρυχίων ἡ ἐπιπλοῦσιν τορπιλλίων ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ κατὰ τὸν βομβαρδισμόν τῶν ἐσωτερικῶν φρουρῶν αὐτοῦ ἐνέβαλε πάντας τοὺς ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος αὐτῶν ἐνδιαιρούμενους εἰς βαθεῖαν θλίψιν, καὶ συνεπῶς οἱ Ἕλληνες πάντες ἐθελθῶν βαθύνονται ἐπὶ τῷ δυστυχίῳ, ὅσον μὲν γὰρ ἐκτενέστερον τὸν διοικούντα τὸν αἰματωμένον στόλον Ἀγγλὸν Ναύαρχον καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον του.

Ἡ ἀπώλεια πολεμικῶν πλοίων κατὰ τὴν δυσχερεστάτην ταύτην ἐπιχειρήσιν ἦτο πιθανοτάτη καὶ ταύτην ἀνέμενον βεβαίως οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι, ἀπροσδόκητος ὅμως καὶ ἀξιοκατάκριτος εἶνε ὁ τρόπος καθ' ὃν ἀπολέσθησαν ταῦτα.

Ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ βομβαρδισμοῦ ἐπεδίωκετο καὶ ἐξέτελειτο οὐσιαστικῶς ἡ ἀνίκη τῶν τορπιλλίων ἐν τῷ αἰσθητῷ καὶ εἰς τὴν τὴν προκλήσιν τοῦ Ἑλλησπόντου, ὅσον ἦτο βέβαιον διὰ πλῆθος τορπιλλίων θὰ ἔχον τοποθετηθῇ ἐν τῷ γερμανικῷ φρεσὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, καὶ οἱ διοικούντες τὸν στόλον καὶ τὸν κυβερνήτην τὰ σκάφη ἐκείνους ὡρεῖον νὰ λά-

βωσι πάντα τὰ ἀσφαλῆ μέτρα κατὰ κινδύνον τῶν βεβαίων καὶ πρόφανων.

Διὰ ταῦτα ἀγόμεθα νὰ πιστεύωμεν δι' ὁ κινδύνος προῆλθεν ἄλλοθεν ἐξ ὑποβρυχίων μᾶλλον ἀδοκήτως ἐμφανισθέντων, ἢ ἐξ ἐπιπλοῦσιν τορπιλλίων, καθ' ὃν ἔχον ληφθῇ πάντα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα.

Τὸ μέγα καὶ βαρὺ τοῦτο ἀτύχημα τοῦ Συμμαχικοῦ Στόλου συνεπάγεται μεγαλειότατος εἰς δυσχερείας εἰς τὴν ἄλλως δυσχερεστάτην ταύτην ἐπιχειρήσιν, διότι θὰ ἀναγκασθῇ τὸ ἔθνος τοῦ Συμμαχικοῦ Στόλου καὶ θὰ ἐνθαρρυνθῇ καὶ θὰ ἐνισχυθῇ τὴν νεοτουρκικὴν ἀντάρτιαν καὶ θαλασσίαν.

Ἡ πρόνοια τοῦ Βασιλέως ἡμῶν διὰ τοῦ ἀντιγνητισμοῦ τούτου πολλὴ ταχέως ἐπαληθεύεται καὶ ἐξάγεται, ὥστε μετὰ μεγαλειότατος ἐμπιστοσύνης τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ πολεμικαὶ δυνάμεις νὰ ἀποβλέπωσι πρὸς Αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ Ἐπιτελεῖόν του. Τὸ ἀτύχημα τοῦτο θὰ ἰσχυρῶς τοὺς τε φίλους Τριπλῆς Συνενοήσεως καὶ τοὺς καταδοκούντας τῶν οὐδετέρων καὶ καχυπόπτως πρὸς αὐτὴν διατεθειμένους, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα πορθεῖ πλείονος χρόνον ὅπως παρασκευασθῇ ἀρτίωτερον πρὸς τὸν πόλεμον καὶ τὸ διπλωματικὸν ἔδαφος παρασκευάζεται διὰ αὐτὴν πολλῶν ἐνδοκυμάτων.

Ἐξ ὅσον ἤδη εἶνε γνωστὰ καὶ ἐξ ὅσον ὑπονοοῦνται, ὑπάρχουσι δυνάμεις ἀποκρούσας καὶ πολεμοῦσαι ἐκ τοῦ ἀφάνους καὶ τοῦ ἐμφανούς τὸς δικαιοτάτας ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς προσηκουσῆς κληρονομίας αὐτῆς, καὶ καχυπόπτως ἀντιβλέπουσαι εἰς τὴν προσηκουσῆς αὐτῆς, καὶ ἐνίσχουσιν αὐτῆς, πάντων ἐδαφείων, θὰ ἀντιβλέπωσι εἰς τὴν ἀδράνειαν τῶν Ἑλλήνων, ἵνα μὴ ἐκ τῆς δράσεως αὐτῆς προκύψωσι νέα δικαιώματα καὶ νέα ἀξιώσεις.

Αἱ νῆαι ὅμως δυσχερεῖαι τοῦ κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμου καθίστανται τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον μᾶλλον ἐπιτακτικὴν καὶ ἀναγκάζουσι τοὺς καλοθελητὰς αὐτῆς νὰ γένωνται ἐνδοτικώτεροι καὶ μετριοπαθέστεροι.

Πρέπει νὰ κατανοηθῇ ὑπὸ τῶν μᾶλλον φιλελευθέρων καὶ γενναίως φρονησάντων Ἀνδράμεν τῆς Τριπλῆς Συνενοήσεως, δι' ἣν ὑπερμετρός ἀξίωσις καὶ ἐνδοχώρας Κρατῶν ἀπολυταρχικῶν ἀποτελεῖ μὲγιστον καὶ διηρηκτὴ κίνδυνον κατὰ μεγάλων καὶ μικρῶν κρατῶν καὶ λαῶν, καὶ πρὸς αὐτοὺς τὴν ταύτην συμφύρει νὰ ἐκτιμῶνται φραγμοὶ ἀντιστάσεως κατὰ τῆς φιλοδοξίας καὶ τῆς φιλοκτηνητικῆς αὐτῶν.

Ἡ κατάλοιπος τοῦ Τουρκικοῦ

Κράτους ἥτις φαίνεται ἀναπόδραστον καὶ πορθεῖ ἂν ἐκτεταμένως χώρος πρὸς ἐπέκτασιν ἐδαφικῆν τῶν νικητῶν αὐτῆς καὶ ἐνδοχώραν ἐκμετάλλευσιν ἀνυπολόγιστον πλούτου φυσικοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτετατοτάτοις σημεῖα στρατηγικῶν ἰστορικῶν καὶ ἐπιτηδεύματα εἶνε ἡ Κωνσταντινούπολις μετὰ τῶν ἐκατέρωθεν πορθμῶν αὐτῆς. Τὸ τελευταῖον ἀτύχημα τοῦ Συμμαχικοῦ Στόλου θὰ διδάξῃ τοὺς διπλωμάτας καὶ τὰ ἐπιτελεῖα τῶν ἐνδοφασμένων Ἀνδράμεν πόσῃ δυνάμει παρέχουσιν οὗτοι εἰς τοὺς κατέχοντες αὐτοὺς.

Ἡ Ἑλλὰς ἀμεσώτατα ἐνδιαφερόμενη διὰ τὴν ἰστορικὴν Πόλιν καὶ τοὺς Πόρθμους καὶ διὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς πληθυσμούς, καὶ διὰ τὰ ἰστορικά δικαιώματα αὐτῆς καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν οὐδέποτε θὰ ἔστεργεν εἰς τὴν ἐγκατάστασιν ἐν Κωνσταντινούπολει μίας Μ. Ἀνάμεως, ἥτις θὰ ἐπέδωκε τὴν ἀπορρόφισιν καὶ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ὅλου τῆς σημερινῆς Τουρκίας Ἑλληνισμοῦ.

Ἐντεῦθεν βεβαίως προκίττονται οἱ διαταγμοὶ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὅπως τεθῇ καὶ οὗτος ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ στρατοῦ πρὸς νέας ἰσχύας καὶ νέους θριάμβους, φόβῳ μήπως αἱ νῆαι αὐτὰ ἀποδοῦναι καὶ τῆς Καδμείας ὀλεσθῶνται. Διότι μερίστη θὰ ἦτο διὰ τὴν Ἑλλάδα συμφύρει ἡ ἐγκατάστασις ἐν Κωνσταντινούπολει καὶ εἰς τοὺς Πόρθμους τῆς κυριαρχίας Ἀνδράμεν ἀπολυταρχικῆς καὶ κατακτητικῆς.

Διὰ τοῦτο ἡ Ἑλλὰς θὰ πολεμῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Τριπλῆς Συνενοήσεως διὰ τὴν ἐξασφάλισιν κατὰ τηλικούτου κινδύνου, καὶ περικύκλους πλείους χώρας τῆς προσηκουσῆς κληρονομίας αὐτῆς, ἀλλ' αἰρετικώτερον θὰ εἶνε δι' αὐτὴν νὰ ἀναμείνῃ τὴν ἐκδοσιν τοῦ πολέμου, ἐπὶ θὰ διοργανώσῃ ὡς οἶόν τε ἐντελέστερον κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ θάλασσαν καὶ πάντοτε θὰ εἶνε ἐτοιμηὸς διὰ τὴν ἀντίστασιν τὰ δίκαια τῆς διὰ τῆς σπάθης αὐτῆς, βαρυνούσης ἐπὶ τὴν πλάστιγγα τῆς εἰρήνης.

Αἱ ΚΑΤΑ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ μόνον καὶ συστηματικῇ ἐγένετο ἐργασία ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὅστις εἶνε ἡ πραγματικὴ κεφαλὴ τοῦ στρατοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ἀξιοματικῶν τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς, ἥτις σημαντικώτατα ἐβοήθησεν εἰς τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν στρατιωτικῶν ἰδεῶν καὶ εἰς τὴν διοργάνωσιν τοῦ λαικοῦ τῆς διοικήσεως καὶ ἄλλων ὑπηρεσιῶν.

Ἡ περὶ τὴν ἡμέραν τῆς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦτοῦ ἡ στρατιωτικῆς ἐκπαίδεως — ἐκπαιδευθῆναι καὶ οἱ ἀξιοματικοὶ ἀνεκτίσαντο τὴν ἑξῆς καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ ἐπάγ-

γελμά των, δι' εχόν απολέσει από το παλαιόν πολιτικόν σύστημα, καθ' ο δ στρατός διέκρινε εις πολιτικὰς επιδράσεις και δέν εξετέλει σοβαράν εργασίαν και ήτο στρατός μόνον κατ' ονομα.

Αι ακόλουθοι στατιστικά πληροφωρίαι ελλημέναι από προσάφτον επισήμον εκδόσεως, παρέχουσι πλήρη ιδέα της προόδου ήτις συνετελέσθη.

Ο Έλληνικός στρατός εν ειρήνη, από το 1912, συνέκειτο εκ:

1) Τεσσαράκοντα μεραρχιών, συγκειμένων εκ 12 συνταγμάτων ή 36 ταγματάων πεζικού και 6 ταγμάτων εφόδων εν όλω 42 ταγματάων, εκ των 36 συντεθέντων εκ τριών λόγων έκαστον, και 6 εκ τεσσάρων λόγων έκαστον, αποτελούντων εν όλω 132 λόγους πεζικού.

2) Τεσσαράκοντα συνταγμάτων πεδινού πυροβολικού ή 26 ταγμάτων μετά 4 τηλεβόλων έκαστον.

3) Δύο συνταγμάτων ορεινού πυροβολικού ή 8 πυροβολαρχιών εκ τεσσάρων ταγμάτων έκαστης.

4) Τριών συνταγμάτων ίππικού ή 15 λόγων.

5) Δύο συνταγμάτων μηχανικού ή 5 ταγμάτων.

6) Τεσσαράκοντα λόγων μεταγωγικών και έπισκευής.

7) Τεσσαράκοντα λόγων Στρατιωτ. Τακτικού σώματος.

Ο στρατός ούτος, ούτινος ο αριθμός ή 1 Σεπτεμβρίου 1912 ήτο 24, 969 άνδρες παρέχετο κατά την κινητοποίησιν της 17 Σεπτεμβρίου 1912 κατά τας αρχάς του πολέμου.

(Α) Είς τὸ Μακεδονικόν θέατρον του πολέμου 17 μεραρχίας και σώματα μικτού στρατού, εκ 61 ταγμάτων, 144 τηλεβόλα (πεδινά και ορειβάτικα), και 12 υας ίππικού.

(Β) Διά τὸ Ήπειρωτικόν θέατρον: 1 μεραρχία ή 8 ταγματα 24 τηλεβόλα (πεδινά και ορειβάτικα) και 1 υαί ίππικού. Ούτω δι' άμφοτέρας τὰ μέτωπα εχομεν 69 ταγματα, 168 τηλεβόλα και 13 υας ίππικού. Καί εις ταύτα προσθετέον τὸ μηχανικόν, τὸ τάγμα ψευροποιούν και τὰς προσηρητημένας μονάδας, αἱτινες αναβιβάζοντι τὸ δλον της δύναμεις εν τῷ πεδίῳ του πολέμου της 5 Οκτωβρίου 1912 εις 110,000 άνδρας.

Στρατεύματα της νεοστί προσητεθείσης κλάσεως και των κατόπιν προσκληθεισών κλάσεων άνεβίβασαν τὸν δλον αριθμὸν των άνδρων των κινητοποιηθέντων μέχρι της 19 Οκτωβρίου 1913 ή μετά τὸν δεύτερον Βουλκανικὸν πόλεμον εις 251,471. Τοῦτο δ' πηρὸς αξιοθώμαστον ἀποτέλεσμα, δ' περ υπερβύβαλε πῶς τὰς προδοκίας και δ' ρελλεῖται μεγάλως εις την φιλοπαρίαν των Έλλήνων, αἱτινες συνέρρευσαν παντοχόθεν τοῦ κόσμου πρὸς βοήθειαν της πατρίδος.

Μετά τὴν ύπεργαμίην της Συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου δ' Έλλην Στρατός δέν άνεπαύθη εις τὰς διάφνας του. Τὸ δυσχερὲς ἔργον της συστηματικῆς διοργανώσεως συμφώνως πρὸς τὴν κτηθένταν πείρην κατά τοῦς δύο πολέμους ἐπεδωχθη χωρὶς ἀναβολῆς. Ἡ ἐκπαίδευσις των νεοσυλέλκτων ἀπὸ τῶν νεοστὶ προσαρτηθεισῶν χωρῶν ήτοτο ἀμέσως μετά τὴν ύπεργαμίην της ειρήνης και δ' στρατός διοργανώθη ὡς ἑξής:

15 μεραρχία περιλαμβάνουσαι 45 συντάγματα ή 90 ταγματα εκ 4 λόγων έκαστον 5 συντάγματα πεδινού πυροβολικού ή 4 πυροβολαρχίαι εκ 4 τηλεβόλων έκαστης 1 υαί ίππικού εκ 4 τηλεβόλων έκαστης, ἀποτελοῦσαι εν όλω 283 τηλεβόλα 5 συντάγματα σκαπανίων 5 συντάγματα ίππικού εκ 3 υών έκαστης και μία ταξιαρχία ίππικού εκ 8 υών ή 23 υαί εν όλω 5 μεταγωγικά και προμηθείας ταγματα. 5 λόγους νοσοκόμων, 1 συντάγμα σημασίων (ήλιότηλεγράφων τηλεγράφων και ασυρμάτων) 1 συντάγμα σιδηροδρομικῶν, 1 συντάγμα αὐτοκινήτων, 1 συντάγμα γεφυροποιών, 1 λόγους διανομικῶν 3 ἀνεργασίαι υαί θέσεις ἀρχηγείων (Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, και Ἰωάννιναι), και 3 συντάγματα μηχανικῶν.

Μετά της διοργανώσεως ταύτης ήτο ἔκαστο και ή εργασία ἀμέσως πρὸς ἐξασφάλισιν της ἀμύνης των νέων χωρῶν διὰ της κατασκευῆς φρουρίων και ὁχυρωμάτων, δ' οχηματισμὸς νέων στελέχων διὰ τὰς νέας μονάδας, ή ἐκπαίδευσις των νεοσυλλέκτων εκ των νέων χωρῶν και ή προμήθεια παντός χρεωδους εις τὸν στρατόν. Ἀποτέλεσμα της εργασίας ταύτης σήμερον εἶνε δτι, μόλις μετά ἑν ἔτος μετά πόλεμον ἐξαντλητικόν, ή Έλλάς εὐρίσκειαι εις τὴν ἐπιβλητὴν θέσιν ὅπως θέσθαι ἐπὶ ποδὸς πολέμου ὑπὲρ τὰς 20 μεραρχίας (ἀντὶ των 8, ὅσας ἐκινητοποίησε κατά τὴν ἐκρήξιν τοῦ Τουρκοβουλκανικοῦ πολέμου) πλήρεις μετ' ὅλων των προσηρητημένων σωμάτων μεταγωγικῶν κ.λ.π. μὴ παραλειπομένων των νεωτεστῶν ἀποκτησέων, οἱαί εἶνε τεθωρακισμένα αὐτοκίνητα, ἀεροπλάνα, φορητὰ κ.λ. κ.λ.π.

Ἡ Έλλάς, ἐντούτοις, δέν θεωρεῖ συμπληρωμένον ἔτι τὸ στρατιωτικόν πρόγραμμά της. Ἐντὺς τεσσάρων ἔτων ἔλπει δτι θὰ εἶνε ἱκανὴ νὰ δαθέτῃ στρατόν πολυαριθμότερον της Βουλγαρίας. Καί ή ἑλπίς της εἶνε βέβαιον δτι θὰ ἐκπληρωθῇ, ἀφοῦ δ' ὁμογενὴς πληθυσμὸς της χώρας, δ' Έλληνικὸς πληθυσμὸς, προσωρισμένως εις στρατιωτ. ὑπηρεσίαν εἶνε κατά ήμισυ ἐκαστοῦ ἄνδρος ὑπέρτερος τοῦ καθ' ὅσον Βουλγαρικὸς πληθυσμὸς εν Βουλγαρίῳ, και ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖον.

Ἡ Έλλάς, ἐντούτοις, δέν θεωρεῖ συμπληρωμένον ἔτι τὸ στρατιωτικόν πρόγραμμά της. Ἐντὺς τεσσάρων ἔτων ἔλπει δτι θὰ εἶνε ἱκανὴ νὰ δαθέτῃ στρατόν πολυαριθμότερον της Βουλγαρίας. Καί ή ἑλπίς της εἶνε βέβαιον δτι θὰ ἐκπληρωθῇ, ἀφοῦ δ' ὁμογενὴς πληθυσμὸς της χώρας, δ' Έλληνικὸς πληθυσμὸς, προσωρισμένως εις στρατιωτ. ὑπηρεσίαν εἶνε κατά ήμισυ ἐκαστοῦ ἄνδρος ὑπέρτερος τοῦ καθ' ὅσον Βουλγαρικὸς πληθυσμὸς εν Βουλγαρίῳ, και ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖον.

(Εκ της ΝΕΑΡ ΕΑΣΤ).

Σ. Σ. Κ. Φ. Εἰς τὸ προσεχὲς περὶ των Ναυτικῶν δυνάμεων της Έλλάδος.

ΕΠΙΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΔΙΚΑΣΤΟΥ ΣΙΡ Κ. ΤΑΥΖΕΡ

Ἡ Κύπρος ὑπὸ τοῦς Φράγκους και τοῦς Ἑνετοῦς.—Τυραννική καταπίεσις και θρησκευτικὸς διωγμός.—Θαυμαστὴ ἐγκαταρτίρησις ἐθνικῆς και θρησκευτικῆς.

Ἡ Κύπρος πολλὰ ὑπέμεινε δεινὰ και βαρείας συμφορὰς ἐπὶ της βυζαντιτικῆς κυριαρχίας, οὗχ ἥτιον περὶ τὰ τέλη αὐτῆς περιγράφει ή Νήσος κεκτημένη πολλὸν πλοῦτον και εὐμάρειαν, καθ' ὃ γράφει δ' ὁσος Νεόφυτος δ' Ἐγκλειστος τῷ 1197 ή 1198, εν ἀρχῇ δηλ. της Φραγκικῆς τυραννίας εν Κύπρῳ.

«Νεφέλη καλύπτει ήλιον και ὁμίχλη ὄρη και βουνοῦς, δι' ὃν ἀπέρχεται θάλαψις και φωταυγῆς ήλιου ἀκτὶς χρόνῳ τινί.

μάχαι λουπὸν και πόλεμοι, ταραχαί και ἀκαταστασίαι, λαφυραγωγίαι και δεινὰ συναντήσεις.....Ἔνενα τινὰ καὶ δισυήκουστα τῇ χῶρῃ ταύτῃ συμπεβηκότα δεινὰ, και τοιαῦτα, ὡς πάντες τοῦς αὐτῆς πλοῦστους ἐπιλαθέσθαι πλοῦτον αὐτῶν, λαμπρὸν οὐρανὸν, συγγενῶν, οὐκετῶν, ἀνδραπόδων, πλήθους ποιμνίων, βουκολιών, λακινιών, βοσκημάτων παντοίων, χωρῶν σιταφόρων και παμφόρων ἀμπελων και παραδείων ποικίλων, και μετὰ πολλῆς οὐδεῖς ἀποπλεῦσαι λάθρα πρὸς χώρας ἀλλοδαπὰς και πρὸς τὴν βασιλίδαν των πόλεων. Ὅσοι δὲ διαφυγεῖν οὐκ ἔτυχον, εἰς ἐκείνους ἐκτραχυνθῆσαι τὰς θλίψεις αὐτῶν, τοῦς ἐταχμούς, τοῦς δημοσίους φυλακισμούς, τὴν ἐλκὴν των ἀπαυτουμένων χρημάτων μέχρι χιλιάδων τῶων και τῶων».

Ἡ βυζαντινὴ περίοδος δέν ὤφρηε βεβαίως πάντοτε εὐτυχίης εις τὴν Νήσον, δέν φαίνεται ὅμως εἰς ὑπὸ θαλάψῃ τὴν ἐγκληματικότητα, ὥστε νὰ μεταδοθῇ αὐτῇ εκ κληρονομικότητος εις τὰς ἐπερχομένας γενεάς μέχρις ἡμῶν.

Ὅτε τῷ 1192 μ. Χ. ἐγκατεστάθησαν ὡς κυρίαρχοι οἱ ἱππῶται Ναταῖ εν Κύπρῳ, δ' Κυπριακὸς λαὸς μὴ ὑπομένων τὰς ἀπορρήτους καταπίεσεις αὐτῶν ἐπανεστῆ κατ' αὐτῶν, ἀλλὰ τοσοῦτον ἀμυχός και ἀπειρος περὶ τὰ πολεμικὰ ἐγένετο, ὥστε συνελθὲν ὑπὸ των εὐερέθμων σιδηροφράκτων ἱπποτῶν.

Μετ' αὐτοῦς δ' Γουῆδος Λουζινιανὸς ἄγων μέγα πλῆθος φράγκων ἱπποτῶν και παντοίων ἐνέπλων τυχευομένων ἐπέβαλε τὴν σιδηρὰν δεσποτείαν αὐτοῦ και τὸ ἀπ' αὐτοῦ διὰ τὴν χώραν τιμαρτωτικὸν σύστημα, ὥστε δ' ἐγκλειστος Νεόφυτος μετὰ μετ' ὅσον ὕδνης νὰ γράτῃ:

«Μακρομήτης θαλάσσης εκ πολλῆς τρικυμίας και πολλῆς καταιγίδος, οὐδὲν ἀποδέει νῦν τὰ της χώρας ἡμῶν, μᾶλλον δὲ και χεῖρον ἀγρίας θαλάσσης ἐκείνης γὰρ τὴν ἀγριότητα δια-

τα μέτρα ἐλήφθησαν πρὸς συγκρότησιν τοῦ στρατοῦ τούτου.

Ἐπολείεται μόνον ή αὔξησις των στελέχων των ἀξιωματικῶν και ή παραιοκὴ των ἐφεδρῶν των νέων ἐπαρχιῶν, και τοῦτο ή ἡδὴ εὐρίσκειαι εν ἐνεργείῃ.

Ὁ συνημμένος πίναξ δεικνύει τὴν αὔξησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Παρεχέι μόνον τοῦς ἀριθμούς διὰ τὸ πεζικόν, τὸ ίππικόν, και τὸ πυροβολικόν εν καιρῷ ειρήνης διὰ τὸς 1914 συγκρινόμενος πρὸς τὸν τοῦ 1912.

Πεζικόν, Τάγματα	1912	1914
ή λόχοι	32 90	132 360
Ίππικόν, υαί	12 23	34 72
Πυροβολικόν, πυροβολαρχίαι	34 72	42 96
ή τηλεβόλα	136 288	168 360

Ὁ πίναξ οὗτος δεικνύει δτι ή δύναμις τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ εν καιρῷ ειρήνης εἶνε τριπλασία της τῷ 1912.

Οἱ δοθέντες ἀριθμοί, σημειωτέον, δέν περιλαμβάνουσι τὰ δλοβόλα τὰ ταχυβόλα δι' ὃν ἐφοδιάσθη ἔσχατος δ' Ἑλληνικὸς Στρατός ή τὰ μεγάλα τηλεβόλα εις τὰ φρούρια και τὰ ὁχυρώματα, ἀπαι πάντα ἀναβιβάζουσι τὸν δλον ἀριθμὸν των τηλεβόλων εν ειρήνῃ εις 500.

(Εκ της ΝΕΑΡ ΕΑΣΤ).

Σ. Σ. Κ. Φ. Εἰς τὸ προσεχὲς περὶ των Ναυτικῶν δυνάμεων της Έλλάδος.

του συνηθροισθῇ και εν σώματι μετῆρῇ ἐκεί ἀπειλῶν τὰ ἔσχατα, μέχρι οὗ οἱ Ἑλληνες ἐπισκοποὶ ἀπελθῶσαν ἐλευθεροί.

Ἄλλοτε πάλιν τῷ 20 Ἀπριλίου 1359 δ' παπικὸς ἐπίσκοπος Πέτρος Θωμά προσεκάλεσε παρ' αὐτοῦ τοῦς Ἑλληνας Ὁρθόδοξους ἐπισκόπους και ἡγουμένους και ἄλλους κληρικούς και ὡδήγησεν αὐτοῦς εἰς τὸν Νάον της Ἀγ. Σοφίας, και μετὰ τὴν εἰσοδὸν αἱ πόλαι τοῦ ναοῦ ἐκλεισθήσαν, και ἐν αὐτῷ ἐγένετο ἀπόπειρα ἑως οἱ Ἑλληνες ἐπισκοποὶ ἀσπαράξωσι τὴν λατινικὴν ὁμολογίαν πίστεως, και λάβωσι τὸ παπικὸν χρίσμα.

Οἱ Ἑπισκοποὶ ἀντίστησαν και, ἀδελον πῶς, δ' ἔλλιν. Ὁρθ. λαὸς της Λευκωσίας πληροφορηθεὶς τὰ εν τῇ Ἀγ. Σοφίᾳ συμβαίνοντα ὤρμησεν εν σώματι πρὸς τὸν ναόν, και ἐπειδὴ ἦσαν αἱ πόλαι κλεισταί και ἀσπλεις οὗτος, συνήγαγε δοκούς και ξύλα παντοία και ἤρξατο βάλλων πῦρ περὶ των πυλῶν και των ἄλλων εἰσοδῶν περὶ των Νάων. Ὑπὸ τοῦ ἐγερθέντος θορύβου προσεκήλθη ή φρουρὰ των ἀνακτόρων και τοῦ φρουρίου και σπεύσασα τὸν μὲν λαόν ἀπεμάκρυνεν ἐπαγγελλομένη δτι θὰ ἀπῆλλαसे τοῦς ὀρθόδοξους κληρικούς, και οὕτω πράγματι ἐπράξεν, ἀπῆλλασε δὲ τὸν παπικὸν ἀντιπρόσωπον της δικαίας ἐκδίκησεως τοῦτο.

Τοσοῦτο τῇνύντο ἰσχυρὸν παρέμεινε τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα. παρὰ τῷ Κυπριακῷ λαῷ μετὰ μανιώδη θρησκευτικὴν ἐνωμὸν 268 ὅλων ἔτων, ὥστε δ' ἐπὶ Βασιλεῖς Ἡέρος Α' πεποιθεὶς δτι διεκινδύνευε και τὸν ἑαυτοῦ, αν ἐξηκολούθει δ' θρησκευτικὸς διωγμός, τὸν μὲν παπικὸν ἀντιπρόσωπον ἀπέπεμψεν εκ Κύπρου, διεκήρυξε δὲ πᾶσιν και γενικὴν ἀνεξίτησιν εν Κύπρῳ.

Ὁ Κυπριακὸς λαὸς δέν διεφύλαξε μόνον ἑαυτοῦ τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα, ἀλλὰ και ἀμείωτον τὸ ἐθνικὸν του φρόνημα, διατηρήσας τὴν ἐθνικὴν του γλώσσαν καθ' ὅσον και ἀνεπαύνητο, ὥστε και ή Ἀλλή και οἱ ἱππῶται πάντες νὰ λαλῶσι τὴν Ἑλληνικὴν και τὰ ἑπίσημα ἔγγραφα εν τέλει εν Ἑλληνικῇ γλώσσῃ νὰ συντάσσωνται.

Αἱ ἀσπίδες των βασιλεῶν της Ἱερουσαλήμ, και της Κόσπρου, ὡς ἐπιγράφονται εν τῷ οἰκείῳ κώδικι εν ἡτο νέα τις νομοθεσία διὰ τοῦς νησιώτας, διότι περιελάχον αὐταί πλείστα της αἰγυπτιακῆς και βυζαντιακῆς νομοθεσίας ἰσχύοντα ἡδὴ πρὸ της ἐγκαταστάσεως των φράγκων εν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ, ὥστε οὐδέμια νέα νομοθετικὴ και δικαστικὴ ἀνάγκη ἐπέβαλε τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν, ἔνα ὑποπεποιημένον δτι προέκειτο νὰ πολεμηθῇ ή ἐπιταθείσα ἐγκληματικότητα.

Οἱ Κύπριοι δλοπολέμοι και δλολοι δυνες δέν ἤγειραν ὡς εἴπομεν ἐπὶ α κατὰ των τυράνων αὐτῶν, ἀσπλεις και ἀτόλμοι δυνες, ἀλλ' οὕτε ἄλλως ἐτεβρυσθῆσαν κατ' αὐτῶν ὡς οἱ εν Κρήτῃ Ἑλληνες, εἰτινες εις τοῦς Ἑνετοῦς τυράννους ἀνταπεδῶν τὰ ἰσα ἐκδικούμενοι εἰτε στασιάζοντες εἰτε δολοφονοῦντες αὐτοῦς.

Ἀλλ' οὕτε καὶ ἄλλῶν οἱ Κύπριοι Ἑλληνες διέπραττον ἐγκλήματα κατὰ τὸν λαόν, λέγει «qui terre a guerre» (ἑστὶς ἔχει γῆν ἔχει πόλεμον), και οἱ Κύπριοι ἔβαν γῆν δέν εχον καλλιεργούντες αὐτὴν ὑπὲρ των τυράνων αὐτῶν. Τὰ κοινὰ παθήματα καὶ οἱ κοιναὶ συμφοραὶ ὑπὸ των τυράνων ἐνίσχυνον και ἐκράτουν παρ' αὐτοῖς τὴν ἀραιάν συμπαθειαν μετὰ της ἐθνικῆς και της ἐκκλησιαστικῆς ἀλληλεγγύης και ἡνουν αὐτοῦς στενῶς τὸ κοινὸν μίσος και ή κοινὴ ἐχθρότης κατὰ των τυράνων αὐτῶν. Ἐπὶ μετρητὰ ἦσαν τὰ ἀπὸ των τυράνων δεινὰ, ὥστε νὰ μὴ ἀσθάνωνται διάθεσιν ή ροπήν πρὸς ἐπιδιδῶναι κακοποιήσεις ή φονεῦσιντες ἀλλήλους.

Καί ή Φραγκοκρατία, ὡς και ή Ἑνετοκρατία μετ' αὐτὴν, δέν ὑπέβαλιν τὴν ἐγκληματικότητα μεταξὺ των ἰθαγενῶν ὁμοδύλων, ἀλλὰ τὸ θανάσιμον μίσος τούτων καθ' ἑαυτῶν, και ἐφ' ὅσον οὗτοι ἦσαν ἀνίκανοι νὰ ἐκδικηθῶσι και νὰ ἀποσείωσι τὸν ζυγόν, ὑπέμεινον και ἐνεκατέκρινον μετὰ συμπαθείας και ἀγάπης πρὸς ἀλλήλους εν ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς.

Κατὰ των Ἑνετῶν ἐγένετο τις ἀπόπειρα ἐπαναστάσεως τῷ 1543 ὅποτε Κρήτα διδόσκαλον Ἰάκωβον, ήτις ὅμως ἐπνίγη εν τῇ γενέσει αὐτῆς.

Ἐπισκέπται διάφοροι μετὰ διαφόρων μελετήσαντες και ἐρευνήσαντες τὰ κατὰ τὴν Νήσον ἐπὶ Φραγκοκρατίας και ἑνετοκρατίας οὐδαμῶς καταγγέλλουσιν ὑπερβάλλουσιν ή και συνήθη ἐγκληματικότητα εν Κύπρῳ.

Ὁ Ἡλίας Πεζάρος ἐπισκεψάμενος τὴν Ἀρμόχυστον τῷ 1563 και παραμείνας εν Κύπρῳ και μελετήσας τὰ κατ' αὐτὴν γράφει σὺν ἄλλοις δτι. «Ἦνα μεταβῆ τις ἀπὸ πόλεως εις πόλιν ταξιδεύει εἰσιτίας κατὰ τὴν νύκτα. Τόσῳ προσέχοντι περὶ της ὕγειας των. Τὰ ἐμπαρεῖματα μεταφέρονται ἐπὶ ἀμαζῶν συμφορῶν ὑπὸ βῶων.» Φαίνεται δτι ή δημοσία ἀσφάλεια εν τῷ ὕδαθρῳ, ἡτο ἀβιατάρακτος, διότι οὐδεμίαν ἀναφέρει ἐνόχλησιν κατὰ των ἐδοσιπῶν και των μεταπρατῶν, ἐνθ' παρακατιῶν γράφει: «Οὐδεὶς τολμᾷ νὰ κομίσῃ δ' ἔβιος ὕδωρ (παρεπιθῇ εν Ἀρμόχυστῳ δ' ταξιδιωτῆς) διότι οἱ Ἑλληνες και οἱ ἔργαται των γαλερῶν φθαύουσι τὸ ἀγγεῖόν του.

«Τακτικῶς ὅμως ὕδροφοροὶ φέρουσι δι' ὕδρων εἰς τὰς οἰκίας ὕδωρ ἀντὶ δύο τετάρτων (quattrini), ἄρκουν εἰς τὸ νὰ μαγειρεύωσι και τὴν πόσιν.»

Ὁ ἐπισκεπτής οὗτος της Νήσου, ὅστις δέν παρέλιπε νὰ ἀναγράψῃ τὴν ἀσέταν ταύτην ἐπίθεσιν των Ἑλλήνων και των ἐργατῶν των γαλερῶν, δέν θὰ παρέλειπε νὰ εἴπῃ και περὶ ἄλλων συχῶν ἐγκλημάτων, αν διεπράττοντο τοιαῦτα και ἐπέρροντο ἀνὰ στήμα των κατοίκων.

Ὁ Φραγκικός Ἀτταρ, ἐνετὶς και δικαιοτῆς της Κύπρου διατελέσας, ἔγραφε τῷ 1540 σὺν ἄλλοις δτι τὸ βισκοντικὸν δικαστήριόν της Λευκωσίας, ἀ-ἐπαρκὲς ἐν εἰς τὴν ἐνδίκασιν των πολλῶν αὐτοῦ ὑποθέσεων, ἐπιβραδύνει ἀπαισίως τὴν ἀπονομὴν της δικαιοσύνης....

—Παρόμοια πάσχει και σήμερον τὸ δικαστήριον Λευκωσίας ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ.

Ὁ Ἡερνάνδος Σαργρέδος, δικαιοτῆς και αὐτὸς χρηματίας ὑπέβαλεν ἐκδοσιν πρὸς τὴν Ἑνετικὴν Ἀρμοκρασίαν, εν ἡ σὺν ἄλλοις γράφει τῷ 1562 δτι ή Καρασία και ή Μεσσαρία ἦσαν τὰ μάλλον πιεζόμενα και κατατυραννόμενα διαμερίσματα. Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἀρμοκρασίαν ὅπως σπεύσῃ αὐτὴ νὰ διορίσῃ δικαιοτῆς εις τὰ ἐκτὼ δυσχερεστάτα διμερίσματα, ὡς πράττει και διὰ τὰ λοιπὰ τρία, διότι ἄλλως δ' λαὸς

θὰ ἐξηγείρετο εις στάσιν κατὰ των καθεστώτων.

Ἐνταῦθα ὁμολογεῖται ἐπισήμως ή ἐπικρατοῦσα κατὰ της καθεστωτικῆς ἀγκυράτης παρὰ τῷ Κυπρ. λαῷ, ὥστε νὰ ἀπειληται στάσις κατὰ των καθεστώτων, τοῦθ' ἔπερ οὐδέλλως βεβαίως σημαίνει ἐπίτασιν της ἐγκληματικότητος μεταξὺ των καταπιεζόμενων κατοίκων.

Ὁ Βερνάνδος Σαργρέδος εις πλείστας ἐκτενέστερας λεπτομερεῖας περὶ της καταστάσεως και τοῦ ἡθους τοῦ λαοῦ πολλὰς μετα παρρησίας και εὐκρινείας συνηγορῶν ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ των διαπραττομένων κατ' αὐτὸν ἀδικημάτων και καταπίεσεων οὐδαμῶς καταγγέλλει ἐπιπολέσαντων ἐγκληματικότητα ἀνὰ τὴν Νήσον, καίτοι παρίστανει τὴν εἰκόλησιν πολλῶ χυλαίνουσιν και τὸν λαόν πολλὰχὼς ἀδικούμενον.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΕΛΙΔΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Καθιστῶ γνωστὸν εἰς τὸ Σ.β. Παγκύπριον Κοινόν, εἰς τὰς ἀξίας Ἑπιτροπείας των Ἑκκλησιῶν, τοῦς ἀδελφ. ἱερεῖς και ἐν γένει εἰς πάντα τὸν ἐκθὸν κλήρον, δτι εν τῷ καταστήματι μου, καίμην ἐπὶ της δδοῦ Κιουπρουπασῆς και παραπλεύρως τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Χριστοδοῦλου Τσιγαρίδου, ὑπάρχονταὶ σφόδρα ἐκ των καλῶν λιγερῶν Γαλλικῶν Ἐργαστηρίων κατὰ ἡλίου δι' ἐνδομασίαν ἱερῶν Ἐπίσης εὐρίσκονται ἔσομοι ἐκκλησιαστικαὶ στολαὶ και ἀντεριά κομποσούτια, Καλυμνῆται παλοῖμενα εις τιμὰς συμπεροσῶς.

Πλὴν δὲ των σωματικῶν τιμῶν, τὸ Κατὰσθμ μου διακρίνεται και διὰ τὴν τελείαν ἐφορημίην των ἐκκλησιαστικῶν ἐνδυμασιῶν.

Μία δοκιμὴ δοῦναι νὰ πείσῃ.

Εἰς τὴν πελατίαν μου παρέχεται πᾶσα ἐκδοκία εἰς τὴν πληρωμίην.

Διατελῶ κτλ.

Μιχαὴλ Παντελίδης.

ΕΞΕΛΟΧΙΣΜΟΣ & ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ “Η ΕΥΡΩΠΗ,” ΚΟΝΤΖΕΤΙΝΑΣ ΦΕΡΕΣ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἐνορίᾳ Φραγερωμένων. Ἐναντι οἰκίας Γ. Μιχαηλίδου.

Με δωμάτια εὐερέα και εὐήλια με κλινὰς και κλινιστρονίμιας και ἐπίπλοισιν καινούργιαν τὸν ἐξοχολίον τοῦτο ὑπὸ τὴν ἰάναν διεύθυνσιν παρέχει ἀνετόν εις τοῦς πλείστους του καὶ διενεὴν κατοικίαν, μαγειρικὴν ἀρίστην και ἐντελὸς οἰκογενειακὴν, ὑπηρεσίαν πρὸς ὅσον και καθαριότητα ἀμεμπτον.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μετ' ἔδραν τὴν Λευκωσίαν με κεφάλαιον £200,000 διημερῶν εις 50,000 μετοχὰς εκ £4 ἐκάστης ἀνταγορευθεῖσα διὰ Διατάγματος της Α. Ἐξουχίτης τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὁνομαστικαὶ ή ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ Τράπεζα Κύπρου οὐσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ή Λευκωσία» ἐκκολοῦνται τὸ ἑαίρετον δι' ἐβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμειωτικῶν συστημάτων.

Αἱ ἐβδομαδιαῖαι καταβολαὶ κανονίζονται κατὰ τριετίαν καὶ ὄχι πενταετίαν ὡς μέχρι τοῦδε, δηλ. κατὰ τὴν λήξιν της τριετίας τοῦ συσσωρευμένου ἑκάστον καταθέτου ποσόν, ή θὰ μετατρέπεται εις μετοχὰς της Τραπεζῆς Κύπρου ή θ'

1. Αὐταῖς, ἱερέας ἡ Λουκᾶ, ἡ Χρυσόστομος Κωνσταντίνου, Παῦλος ἡ Χρυσόστομος, Κυριακάδ: Αἰματισσίδης καὶ Χρυσόστομος. 1. Κολλοῖς, οὐτεῖς, καὶ ἀνεκρηχθῆναι ὁμοῦ. Σύμβουλος, μὴ προσηγορεύειν πλείονος τοῦ γενομένου ἀντιμετώπιζομαι.

Ὁ ἐκ τῶν προφητῶν κ. Γάβριος. ὁμοῦ καὶ τοῖς παρελθόντες ἐλπίδας καὶ δεσφῆναι πρὸς τὴν ὁδοῦ, συμβουλὰς ἀπὸ τῶν ἀποστόλων εἰς τὴν γενεὴν ἀμάρταν καὶ ὁμοφρονῶν.

◆◆◆

